Sygn. akt **OS 1/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Arkadiusz Wagner**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Paweł Kutrzuba

Protokolant: Agnieszka Kuchciak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) i (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…) r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. (Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……	……	……
r.pr. Arkadiusz Wagner	r.pr. Tomasz Marzec	r.pr. Paweł Kutrzuba

Sygn. akt **OS 1/25**

Uzasadnienie

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…) i Pani (…) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołujący Pan (…) i Pani (…) zaskarżają przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, iż przedmiotowe postanowienie rażąco narusza art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499), Rzecznik Dyscyplinarny nie rozpatrzył wniesionej skargi oraz nie został wzięty pod uwagę materiał dowodowy przedłożony w sprawie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie została przekazana skarga Pana (…) i Pani (…) dotycząca możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego (…). Radcy prawnemu Skarżący zarzucili „bezprawne działania" naruszające – ich zdaniem - szereg przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W uzasadnieniu Skarżący przedstawili szczegółowy opis spraw egzekucyjnych z ich udziałem, w których jako pełnomocnik strony przeciwnej występował radca prawny (…), zarzucając m. in konflikt interesów, nieinformowanie sądów i komorników o swoim adresie oraz bezpodstawne dysponowanie tytułami wykonawczymi.

W ramach czynności sprawdzających Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. wezwał radcę prawnego (…) do złożenia pisemnych wyjaśnień odnośnie zarzutów skargi, które to wyjaśnienia przez radcę prawnego zostały złożone w dniu (…)r.

Radca prawny w wyjaśnieniach wskazał, że w sprawach będących przedmiotem zarzutów występował jako pełnomocnik procesowy wierzyciela oraz prokurent Spółki, która była wierzycielem. Radca prawny podnosił, iż jego działania i czynności były zgodne z przepisami oraz nie naruszały Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Z wyjaśnień Radcy Prawnego wynika również, że Skarżący korzystali w sprawach będących podstawą wniesienia skargi z dostępnych środków odwoławczych, poddanych ocenie przez organy orzekające, poprzez kontrolę instancyjną.

Następnie w dniu (…) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wezwał radcę prawnego (…) do złożenia dodatkowych wyjaśnień na okoliczność dotyczącą zarzutu działania w ramach konfliktu interesów oraz naruszenia tajemnicy zawodowej.

W dniu (…) r. radca prawny (…) złożył stosowne wyjaśnienia, w których wskazał, że nie naruszył tajemnicy zawodowej oraz na każdym etapie był uprawniony do reprezentowania podmiotów, których był pełnomocnikiem i prokurentem, więc konflikt interesów w żadnym wypadku w niniejszej sprawie nie występował.

Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie tłem dla złożonej skargi są liczne postępowania egzekucyjne i sądowe, toczące się z udziałem Skarżących oraz radcy prawnego (…) występującego jako prokurent czy pełnomocnik różnych podmiotów, przy czym Skarżący są w tych postępowaniach dłużnikami, zaś radca prawny występuje jako reprezentant wierzyciela. Z istoty rzeczy więc, strony te pozostają względem siebie w oczywistej sprzeczności interesów, a w postępowaniach z ich udziałem mają prawo podejmować czynności niekorzystne z punktu widzenia strony przeciwnej. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że nie jest jego rolą ocena zasadności i skuteczności czynności stron, podejmowanych w postępowaniach prowadzonych przez właściwe organy – komorników czy sądy. To te organy (także w ramach kontroli instancyjnej) mają prawo do takiej oceny, z zastrzeżeniem konsekwencji procesowych, które wynikają dla stron postępowania, w postaci negatywnych dla nich rozstrzygnięć. Strony postępowań (i ich pełnomocnicy) mają natomiast prawo wykorzystywać wszelkie instrumenty prawne, które w ich ocenie mogłyby służyć ich interesom. Zarzucana w treści skargi kwestia prowadzenia egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy w (…) w sprawie sygn. akt (…) oraz dalszego prowadzenia egzekucji w oparciu o tytuły wykonawcze będące przedmiotem cesji wierzytelności, była niejednokrotnie rozważana przez Sąd oraz organ egzekucyjny (co wynika z wyjaśnień i dokumentów wskazanych przez r.pr. (…)). Sądy też wielokrotnie wydawały postanowienia w przedmiocie odrzucenia/ oddalenia skarg oraz zażaleń dłużników. W żadnym z nich nie wskazano na jakiekolwiek przekroczenia prawa przez radcę prawnego (…). Podobnie nie został potwierdzony zarzut działania radcy prawnego (…) w ramach konfliktu interesów - relacji konfliktowej i sprzeczności interesów nie ma pomiędzy wskazanymi w skardze podmiotami: (…) a (…), które były reprezentowane przez radcę prawnego (…).

Z uwagi na powyższe Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że nie istnieją podstawy do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (…), a skargę złożoną przez Skarżących należy ocenić jako niezasadną.

Prowadząc postępowanie wyjaśniające w przedmiotowej sprawie ocena materiału zgromadzonego w sprawie doprowadziła Rzecznika Dyscyplinarnego do wniosku, że postawione radcy prawnemu (…) zarzuty są nieuzasadnione, a więc nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z czym do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499).

W dniu (…) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (…) r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…) i Pani (…) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po wnikliwej analizie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, jak również stanu faktycznego i prawnego w sprawie oraz zgromadzonego materiału dowodowego brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (…) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Na wstępie bezsprzecznie należy uznać, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w zakresie orzekania w sprawie jest związany treścią skargi i nie prowadzi postępowania wyjaśniającego, czy też dowodowego i w związku z tym nie wziął pod uwagę wniosku dowodowego złożonego przez Skarżących do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. W przedmiotowej skardze Skarżący w żaden sposób nie udowodnili popełnienia przez radcę prawnego (…) zarzucanych mu czynów.

Natomiast radca prawny (…), wyjaśnił wątpliwości i okoliczności w przedmiotowej sprawie.

Wobec powyższego w tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że powyższe zachowanie radcy prawnego (…) nie miało znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego i do popełnienia takiego czynu nie doszło.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt (…) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… …….. ……

Arkadiusz Wagner Tomasz Marzec Paweł Kutrzuba